

Tisztelt Szerkesztőség!

1995.03.27

Írás és megjelenés

Eszéki Erzsébet **Eörsi Istvánnal** folytatott beszélgetését Gombrowicz naplójáról azzal szeretném kiegészíteni, amit az író a Napkeltében mondott: azt akarja, az olvasók vele gondolkodjanak. Nem kell, hogy elfogadják véleményét, ezt nem szeretné. Ezt úgy értékelem: ha az olvasó követi gondolatmenetét, akkor azonos végeredményre jut. Talán a szakirodalomból eredően én direktebb módon kívántam rávezetni az olvasót igaznak vélt gondolataimra. Megértettem, hogy ma nincsenek keretek, mindent meg lehet írni... Csak nem tudja megjelentetni a szerző. A riporter kérdezte: miért támad meg köztisztelőben álló személyiségeket, Heller Ágnes, Konrád Györgyöt. **Eörsi** elmondta: nemcsak a politikai, hanem a szellemi élet is klikkekre épül, hallatlan az összetartás az elit köreiben. A legjobb írók publicisztikai egymásról egyetlen kritikai mondatot sem tartalmaznak. Ez a szellemi élet halála! Három vezető lap adta vissza írásait. Miként azelőtt Aczélékát, most másokat nem lehet bírálni. Vészes tünet, hogy írásait az átlagosnál magasabb színvonal miatt nem hozták le. Ezeknek közlésére adta ki Idóm Gomrowiczsal című könyvét. Hasonló indíttatásból adtam ki a pártállamban Rákosi garázmestere című könyvemet. Egyszer megjártam, amikor tréfából Prousthoz hasonlítottam magamat, hogy ő is mindig magáról ír. Egy rovatvezető komolyan vette, ezért most az igazat írom le viccként, mert csak véletlen, hogy a könyveimben, valamint a Magyar Hírlapban és a Népszabadságban megjelent írásaimban ugyanazokat bíráltam, akiket **Eörsi** is. Úgy vélem, az én bírálataimat is "magas színvonaluk" miatt nem közölték.

Surányi Endre,
Budapest

Előzmény:

Magyar Hírlap, 1995.02.25. Eszéki Erzsébet: Egyszemélyes kisebbségben - Beszélgetés Eörsi Istvánnal.